

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

ᾠχος δὲ Δι

^Γ ^Δ ^Μ ^Β
^Δ **Η** πρῶ ην ου τι κτου σα στει ρα ευ
φραν θη τι ^Μ ^Δ ⁶ ι δου γαρ συ νε λα βες Η
λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζειν τον
μελ λον τα ⁶ ^Δ πα σαν την οι κου με νην α βλε
^Β ψι αν νο σου σαν ^Δ ⁶ χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
ων πα ρρη σι ι α ⁶ Προ φη της του Υ ψι
σπου ε στιν ο μελλων τικτε σθαι ⁶
^Γ ^Δ
⁶ ^Γ ^Δ **Δ**ο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι
ω Πνευ μα τι (Τὸ αὐτό) ^Δ
ω Πνευ μα τι ^Δ

^Γ ^Δ
^χ ^Γ ^Δ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην Θεοτοκίον.

^χ ^Δ
^Β Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε
λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε

ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε
ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σα ρ κου με νος

και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα
δε ζα με νος δι ου α να στη σας τον

πρω το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του
τας ψυ χας η μω ω ω ν

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλισάβετ στειρώσεως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῆ τοῦ Γαβριήλ, γαστρὶ συνέλαβεν, ἀλλ' ἐν νηδυῖ προσκιρτᾶ τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγνοῦς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμφυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα. ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρύγων ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστόν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων, ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθῶν ἀενάως· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός,
ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ
σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ
δολίου Βελίαρ, στῆσον με ἐπὶ πέτραν, τῶν
Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα
ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Π N Γ
— — — — — + — — — — —
προς σε κατα φευγω σωτηριαν επι

ζητων ^N ^Γ Ω Μητερ του Λογου και Παρθενε ^χ ^λ

των δυ σχερων και δεινων με διασωσον ^Γ

^Γ ^λ Υ περα για θεο το κεσωσον

^Γ ^λ η μας ^λ

Παθων με ταραττουσι προσβολαι, πολλης
αθυμιας, εμπιπλωσαι μου την ψυχην.
ειρηνευσον, Κορη, τη γαληνη, τη του Υιου και
Θεου σου, Παναμωμε.

^Γ ^λ Παθων με τα ρατ του σιπροσβολαι ^λ πολ

λης αθυμιας εμπιπλωσαι μου την ψυ

χην ^λ ειρηνευσον Κορη τη γαληνη ^χ ^λ την

του Υιου και Θεου σου Παναμωμε ^Γ ^λ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας

Ωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω
και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Νοσοῦντα το σωμα καὶ τὴν ψυχὴν
ἐπισκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ
σου ἀξίωσον μόνη Θεομητορ
ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τελοχεύτρια

Κανόνας τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς στειρευούσης ψυχῆς μου τοὺς λογισμούς, τοὺς ἀκάρπους ἔκτιλον, στειρευούσης ὁ βλαστός, εὐφημεῖν ὀρμήσαντος τὴν σὴν, ἐν νηδυῖ μητρικῇ, ἁγίαν Σύλληψιν.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερὸς Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῷ, εἰσελθὼν τεθέαται, θεῖον Ἄγγελον αὐτῷ, ἐμφανῶς μηνύοντα, Υἱόν, μετὰ γῆρας Ἱερεῦ, ἕξεις τὸν Πρόδρομον.

Δόξα...

Λύχνος Ἡλίου τῆς δόξης ὁ φωταυγής, ἐν νηδυῖ ἄρχεται, ἀναλάμπειν μητρικῇ, δι' οὗ σκότος λέλυται παθῶν, καὶ στειρώσεως δεσμά, ὁ μέγας Πρόδρομος.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἐν γαστρὶ σου Δεσπότην ἐν μητρικῇ, Θεοτόκε πάναγνε, βασταζόμενον γαστρὶ, κατιδὼν ἐσκίρτησε σαφῶς, Ἰωάννης ὡς αὐτοῦ, ὑπάρχων Πρόδρομος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμὸς.

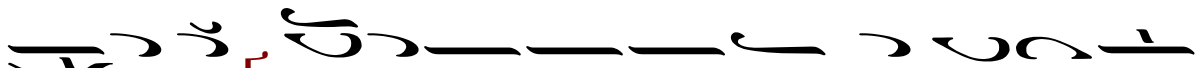
ᾠχος πλ. ἀ. —²

^χ^Μ ^Γ
^Γ ^Γ
 ρου ρα νι ας α ψιδος ο ρο φου ρ γε Κυ
 ρι ε ρ και της εκ κλη σι ας δο μη το ρ συ με
 στε ρε ω σον ^Δ εν τη α γα πη τη ση ^Δ των ε
 φε των η α κρο της ^Γ των πι στων το στη ρι γ
 μα ⁺ μο νε φι λαν θρω πε ^Γ Δίς
^Γ ^Γ
 ρ Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ

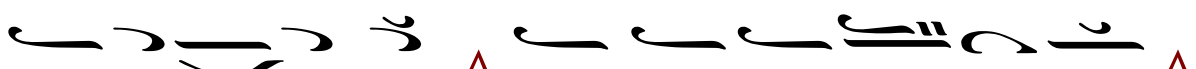
Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

 Προστασιαν και σκεπην ζωης εμης

 τι θημι Σε Θεο γεννητορ Παρθενε συ

 με κυβερνησον προς τον λιμενα σου

 των αγαθων η αιτια των πιστων το

 στηριγμα μου πανυμνητε

 Υπεραγια Θεο το κσωω

 σονη μας

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

 Ἰκετεω Παρθενε τον ψυχι κον

 ταραχον και της αθυμιας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ9 συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ9
 τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ9 τον Χριστον ε
 κυ ησας μο νη πανα χραν τε ^Δ9
^Δ9 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας ^Δ9

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
 τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
 πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν
 Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Δ9 Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων
 αι τι ον ^Δ9 της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
 πα σιν α να βλυ σον ^Δ9 παν τα γαρ δυ να σαι
^Δ9 ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Δ9 τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἄρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Πα ρ θε νε συ μοι

βο η θε σον των ι α μα των γαρ α

νε λ λι πη σε γι νω σκω θε σαυ ρον Πα να

μω με τον α δα πα νη τον

Κανόνας τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ γ'.
Ἦχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ στείρα σήμερον καρπὸν, ἱερὸν
συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν
τῶν ψυχῶν, ἀξίνη τῇ νοητῇ, ἀποτέμνειν,
μέλλοντα ἐν χάριτι.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Κωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ
μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελία
φοβερά, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει,
Κύριον τὸν εὐσπλαγγνον.

Δόξα...

Ὁ δείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς
μετανοίας, προτροπῇ τοῦ Ἀγγέλου, ἐν νηδύϊ
μητρικῇ, βλαστάνει θεία βουλή, παρ' ἐλπίδα, ὁ
Ἐνδοξος Πρόδρομος.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Γαστρί φερόμενον Χριστόν, τῆς Παρθένου
ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ στείρας ἐσκίρτα, προμηνύων τὴν
χαράν, ἐπιδημοῦσαν ἐν γῆ, κατηφείας, πάντας
ἐκλυτρῶσασθαι.

Κάθισμα

ᾠχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θυμιῶντι ἐν ναῶ, τῷ Ζαχαρία Ἱερεῖ, Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ, ἐπέστη λέγων πρὸς αὐτον· Ὅτι ἐν γήρα σου ἔξεις καρπὸν εὐκλεῆ. Καὶ στείρωσις ἢ πρίν, τῆς Ἐλισάβετ νυνί, λυθήσεται εὐθύς, καὶ ἀκαρπία γονῆς, καὶ συλλαβοῦσα τέξεται τὸν κήρυκα, τοῦ Ἰησοῦ τε καὶ Πρόδρομον. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Κοντάκιον. ᾠχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας καὶ ἡ πανευκλεής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιόχρεως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὁ Λουκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν ὁ Ἱερὸς καὶ θαυμάσιος, καὶ τὴν τοῦ Προδρόμου θεασώμεθα σύλληψιν, τὴν φαιδρὰν καὶ ἐπίσημον· φησὶ γάρ, ὡς εἰσῆλθεν ὁ πρεσβύτης καὶ δίκαιος Ζαχαρίας, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ θυμιᾶσαι, τῷ τῆς ἐφημερίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριήλ, εὐαγγελιζόμενος καὶ λέγων· Ἐξεῖς Ἱεράρχα υἷον ἐν τῷ γήρα, Προφήτην τε καὶ Πρόδρομον, φωνὴν τε καὶ κήρυκα, καὶ λύχνον ἀείφωτον, τὸν μύστην τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύλληψις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ, Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἄνδρὶ Προφήτῃ χρησμὸς ἐξ Ἀρχαγγέλου,
Τεκεῖν προφήτην, καὶ Προφήτου τι πλέον.
Εἰκάδῃ τῇ τριτάτῃ γαστήρ λαβὲ Πρόδρομον
εἴσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ἀνδρέου, Ἰωάννου, Πέτρου καὶ
Ἀντωνίου, τῶν ἐν Ἀφρικῇ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Ὑπὲρ νυγέντος πρὶν μιᾷ λόγχῃ Λόγου,
Λόγχαις νυγείς, ἤνεγκε διτταῖς Ἀνδρέας.
Ἐχθραν πλάνη θείς, καὶ σφαγεῖς, Ἰωάννης,
Σφάττει τὸν ἐχθρόν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν
πλάνην.

Ἀντώνιος καὶ Πέτρος, ὡς στερραὶ πέτραι,
Πρὸς τὰς μεληδὸν ἐκκοπὰς ἐκαρτέρουν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Ῥαΐδος τῆς παρθένου.

Στίχοι.

Ποθοῦσα κάλλος ἢ Ῥαῖς Θεοῦ βλέπειν,
Σαρκὸς τὸ κάλλος ἐκδίδωσι τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ὁσίων
γυναικῶν Ἐανθίππης καὶ Πολυξένης τῶν
αὐταδέλφων.

Στίχοι.

Τὰς συγγόνους Ξανθίππην καὶ Πολυξένην,
Χοροὶ συνοίκους λαμβάνουσιν Ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς
Νικόλαος ὁ παντοπώλης, ὁ ἐν
Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1672,
ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠχος ἕκτος

ᾠδὴ α'. ^π ⁶ ^λ ^B ^M
 Ἄνοι ξω το στο μα μου και πλη
^B ^M ⁶ ^λ
 ρω θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο
^B ⁶ ^λ
 μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο
^π ^M
 μαι φαι δρω σ πα νη γυ ρι ζων και α α σω γη
^B ⁶ ^λ
 θο με νος τα αυ της τα θαι μα τα

ᾠδὴ γ'. ⁶ ^λ ^π ^M
 Φους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
^Δ ^Δ
 το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη
⁶ ^λ
 θι α σον συ γκρο τη σαν τας πνευ μα τι κον
^π ⁶ ^λ
 στε ρε ω σον και εν τη θει α δο ξη σου

ᾠδὴ δ' ^Δ ⁶ ^λ ^π ^M
 ἄ χο ρός
 στε φανων δο ξης α ζι ω σον

Ὡδὴ δ'.

 Την α νε ζι χνι αστον θει ει αν βου
 λην λτης εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως λ
 σου του υ ψιστου λ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
 κα τα νο ων ε κραυ γα ζε Δ δο ζα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε λ

Ὡδὴ ε'.

 ξε στη τα συμ παν τα λ ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε λ εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι παν των Θε ον Δ και τε το κας α χρο
 νον Υι ον λ πα σι τοις υ μνου σι σε λ σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα λ

Ὡδή στ'. ⁶λ Την θειαν ταυ την και παν τι μον τε λουν

τες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π9 της Θε ο μη

το ρος ^π9 δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν ^Δλ

τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ζα ζον τες ⁶λ

Ὡδή ζ'. ⁶λ Ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶λ τη

κτι σει οι θε ο φρο νες ⁶λ πα ρα τον κτι

σαν τα ⁶λ αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶λ αν δρει

ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον ⁶λ υ

πε ρυ υμνη η τε ^π9 ο των Πα τε ρων Κυ ριος

^Δλ και Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶λ

Ὡδή η'. ⁶λ ^Δλ νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον

6
λ

6
λ Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω Δ ο το οκος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το Δ το τε μεν τυ που μενος 6
λ νυν

δε ενεργου μενος π την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψα λλου ου σαν Δ τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα π και υ πε ρυ ψου τε Δ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας 6
λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ'τος

Στίχος α'. ^{Γ' M} ⁶ ^λ ^B
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το πνευ μα
 μου ⁶ ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι
 μου ⁶ ^λ

^B ⁶ ^λ ⁶ ^λ ⁺
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φι μ
⁶ ^λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶ ^λ

Στίχος β'. ^{Γ' B} ⁶ ^λ
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

^Γ₆ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον ⁶_λ

⁶_λ Την Τι μι ω τεραν των Χε ρου βιμ ⁶_λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶_λ

Στίχος δ'. ^Γ₆ ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ⁶_λ δι ε σκορ πι σεν ^Γ₆ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶_λ

⁶_λ Την Τι μι ω τεραν των Χε ρου βιμ ⁶_λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶λ

Στίχος ε'. ⁶λ ^χΚα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶λ πει νων τας ⁶λ ε

νε πλη σεν α γα θων ^Δκαι πλου του ουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους ⁶λ

⁶λ ^Μτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δκαι

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^Π ^Δτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν 6
λ

Στίχος στ'.^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶ κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων⁶

τω Α βρα αμ^χ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος 6
λ

⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ^Π την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Εἶτα ἑλλάσσεται ἡ θ' ὠδή τῶν Καταβασιῶν.

^π₆ λ **Ἄ** πας γη γε νης ⁶_λ σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος ⁶_λ πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε ^π₉ α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
⁶_λ τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος ^Δ_λ και βο α α α α τω ^Δ_λ χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θα νε ε ε ε ε ⁶_λ

Ἐξαποστειλάριον.

ᾠχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος, σύλληψις προμηνύει, τὸν ἐκ Παρθένου μέλλοντα, τίκτεσθαι Βασιλέα, ὡς οὗτος ἐξ Ἑλισάβετ, τῆς ἀκάρπου καὶ στείρας, πρεσβύτου Ἱερέως τε, Ζαχαρίου τοῦ πάνυ, ὧν ταῖς εὐχαῖς, καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωάννου, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, σῶσον οἴκτειρον πάντας.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρε σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, εὐχαρίστως, βοῶμεν· Χαῖρε, Ἀδὰμ ἡ λύτρωσις, Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε σεμνή, δι' ἧς ἀπηλλάγημεν τοῦ θανάτου, χαῖρε, δι' ἧς ἐτύχομεν, οὐρανῶν Βασιλείας.

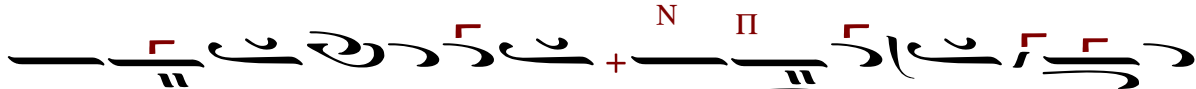
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

ᾠχος 4/4 Πα

^Π
^π
⁹ Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
^Π σα α α τω ω τοον Κυ υ υ ρι ι ι ι
^N ^Π ον ^π αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
ων ου ρα α νω ω ω ων ^α αι νει ει ει τε
^M ^Π ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
^N ι ι ι στοις ^π σοι πρε ε πει ^α υ υ υ μνος τω
^Π ω ω ω Θεε ε ε ω ω ^π
^M ^Π ^M ^π ⁹ ^α ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
^Π Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του ^π αι
^α νει ει ει ει τε α α αυ τον ^α πα σαι αι

 δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου σοι

 πρε ε πει υ υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ε

 ω ω ω ω

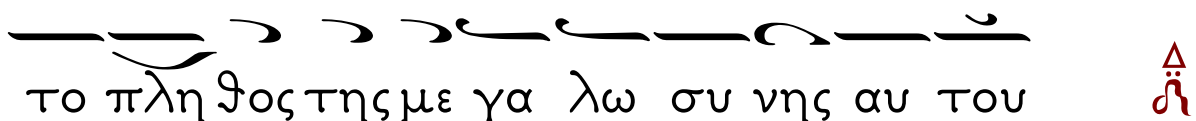
Εἰς τοὺς Αἴνους,
 Σπικηρὰ Προσόμοια.
 ᾠχος α΄.
 Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

 Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

 σται αις αυ του Αἰ νει τε αυ τον Αἰ κα τα

 το πληθος της με γα λω συ νης αυ του

Ἀγαλλιᾶται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου,
 Πρόδρομε καὶ Προφῆτα, Βαπτιστὰ Ἰωάννη· ὁ
 θεῖος γὰρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ
 Δεσπότη τὴν γέννησιν, καὶ διὰ τοῦτο
 συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν σε.

 Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ

 γος **Δ** αι νει τε αυ τον **Δ** εν ψαλ τη ρι ω και

 κι θα α ρα **Δ**

Αγαλλιᾶται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου, Πρόδρομε καὶ Προφῆτα, Βαπτιστὰ Ἰωάννη· ὁ θεῖος γὰρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ Δεσπότη τὴν γέννησιν, καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν σε.

Δ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

 χο ρω **Δ** αι νει τε αυ το ον **Δ** εν χορ δαι

 αις και ορ γα α νω **Δ**

Ως θαυμαστήν μαρτυρίαν εὐρῶν ὁ Ἄγγελος, τὴν σύλληψιν τῆς στείρας, τῇ Μαρίᾳ προσάγει, πρὸς πίστωσιν προσφέρων· διὸ καὶ ἡμεῖς, Ἐλισάβετ πρὶν ἄγονον, καὶ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς, καὶ Ἰωάννην εὐφημήσωμεν.

Δ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις $\overset{\Delta}{\delta\iota}$ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

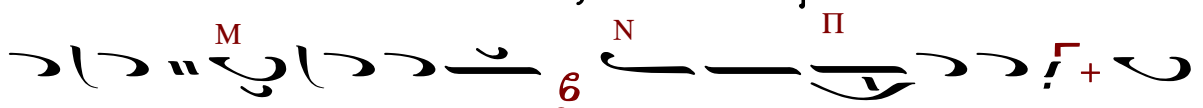

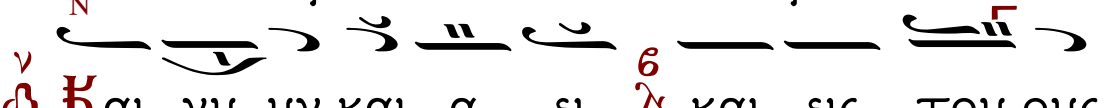
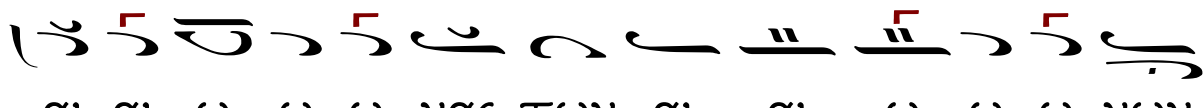

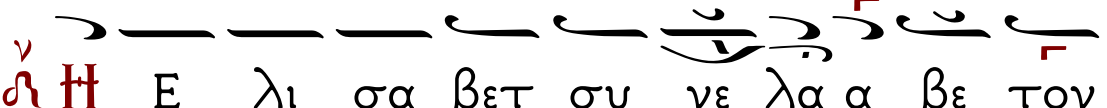

α λα λαγμου $\overset{\chi}{\delta\iota}$ πα σαπνοη αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον $\overset{\Delta}{\delta\iota}$

Ο θεοσκεύαστος λύχνος τοῦ ἀϊδίου φωτός, ὁ τοῦ νυμφίου φίλος, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ὁ μέγας Ἐωσφόρος, ἡ ζῶσα φωνή, Θεοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Κυρίου ἀγγελικῆ, προσφωνήσει νῦν συνείληπται.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

 Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και

 αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε

 ε ε ε ε ευ μα α α α Πνεευμα τι

 και νυ υν και α ει και εις του ους

 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων

 α α α μην

 Η Ε λι σα βετ συ νε λα α βε τον

 Προδρο μον της χα α α α α ρι ι ι ι

 τος η δε Πα αρ θε ε ε νος το ον Κυ υ

 ρι ον τη η ης δο ο ο ο ζης η σπα

σα αν το αλ λη λας αι μη η η τε ε ε ρες και

το βρε φο ος ε ε σκι ι ι ρ τη η η η σεν

εν δο ο θ ε εν γαρ ο ο ο δου ου ου λο ο ος η

η νει τον Δε ε ε σπο ο ο ο την θ αυ

μα σα σα η μη η τη η ρ του ου Προ ο δρο ο ο

μου η ρ ζα α το ο ο βο ο ο ο αν πο

θ ε εν μοι του ου το ι να η η η Μη

τη η ρ του Κυ ρι ι ι ου ου μου ελ θ η η η

προ ο ο ος με ι να σω ω ση η λα ον

α πε γνω ω σμε ε ε νον ο ε χων το με γα ε

ε ε ε ε λε ε ε ε ος

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἦχος λ̣ὰ Νη

^γ ^ν ^Δ ^Ν
Δοξα ασοιτω δειζαντι το φως Δοξα εν
υ ψι ιστοις Θε ω ^γ και ε πι γης ει ρη
νη ^ε εν αν θρωποις ευδο κι α
^ν ^Δ ^Ν
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε Δ
προ σκυ νου μεν σε δο ζο λο γου μεν σε ^ε ευ
χα ρι στου μεν σοι Δ δι α την με γα α
λην σου δο ζαν
^ν ^Δ ^Ν
Κυ ρι ε Βα σι λευ Δ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα τος Δ Κυ ρι ε Υι ε μονο
γε νες Δ Ι η σου Χρι στε και Α γι ον

Πνευ μα

γ
Α

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου ε λε ησον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

γ
Α

Προ σδε ε ζαι την δε ησιν η μων ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και

ε λε ησον η μας

γ
Α

Ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ζαν Θε

ου Πατροσαμην ν
Α

^N
ν
Α Καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

σε Δ και αι νε εσωτο ο νομασου εις τον αι

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

νος ν
Α

^N
ν
Α Κα τα ζι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας ν
Α

^N
ν
Α Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ερων η μων Δ και αι νε τον και

δε δο ζα σμενον το ο νομα σου Δ εις τους

αι ω ωναςαμην γ
Δ

^N
γ Δ **Γ**ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας Δκα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε γ
Δ

γ Δ **Θ**υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε β λ δι δα

^Γ ^α ^Δ ζοον με Δτα δι και ω ματα σου (τρίς) γ
Δ

^N
γ Δ **Κ**υ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση

μιν εν γε νε α και γε νε α Δε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με Δι ι ασαι

την ψυ χη ην μου Δο τι η μαρ τουν σοι γ
Δ

γ Δ **Κ**υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα σου ^Δ ο τι ^N συ

ει ^γ ει ο Θε ος μου ^Δ

^γ ^N Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν

τω φω τισου ο ψο με θα φως ^γ

^γ ^Δ Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε ^γ

^γ ^N Ἄ γιος ο Θε ος ^Δ Ἀ γιος Ι σχυ ρος ^Δ

Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας ^γ (τρίς) ^Δ

^γ ^N Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω

Πνευ μα τι ^γ

^γ ^Δ και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

ω νας των αι ω ω νων α μην ν
Δ

ν
Δ ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ν
Δ

Ἄσματικόν.

ν
Δ ἄ α γι ο ος ο Θε ε ος Δ
Δ

ν
Δ ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ ρος Δ
Δ

ν
Δ ἄ γι ι ι ος Δ Α α θα α α α α N

να α α α α τος Δ ε λε ε ε ε ε η σο ο N

ο ο ο ο ν η η μα α α α α α ας ν
Δ

Ἀπολυτίκιον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

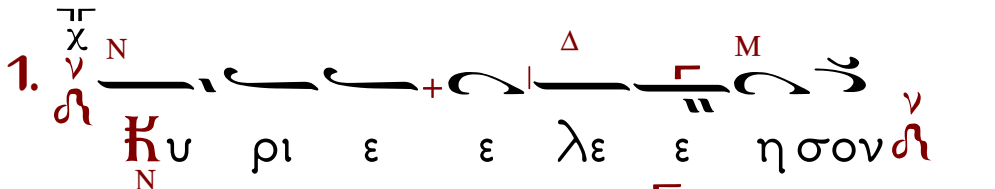
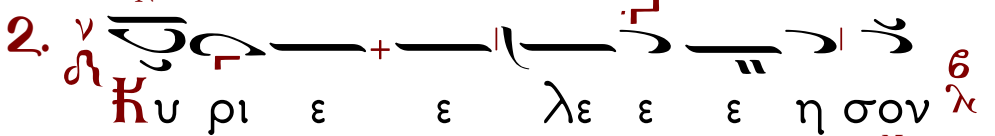
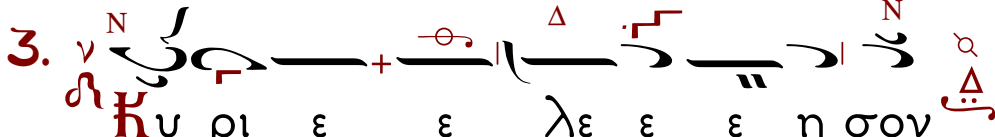
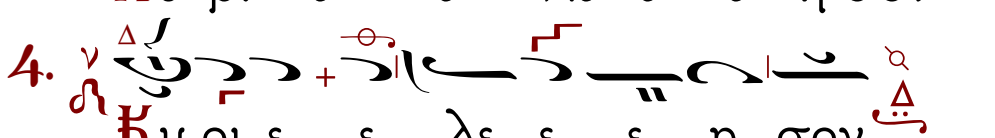
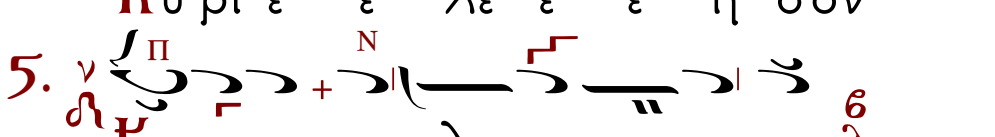
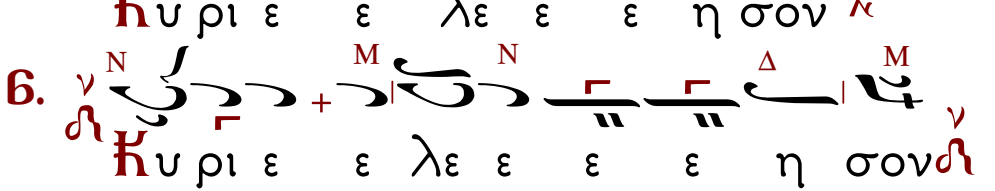
Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

^Γ ^Δ ^Μ
 Η̣ πρῶ ην ου τι κτου σα στει ρα ευ
 φραν θη τι ⁶ ^Μ ι δου γαρ συ νε λα βες Η
 λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζειν τον
 μελ λον τα ⁶ ^Δ ^Μ πα σαν την οικου με νην α βλε
 ψι αν νο σου σαν ^Δ ^Μ χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
 ων πα ρρη σι ^Γ ^Μ ι α ⁶ Προ φη της του Υ ψι
 στου ε στιν ο μελ λων τι ι κτε σθαι αι αι ^Δ

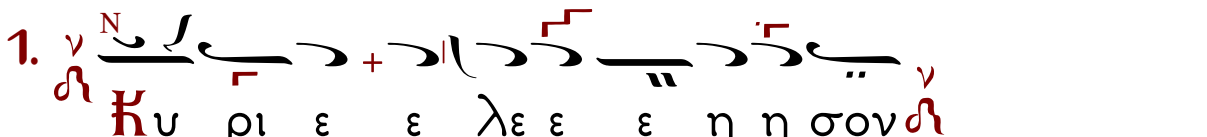
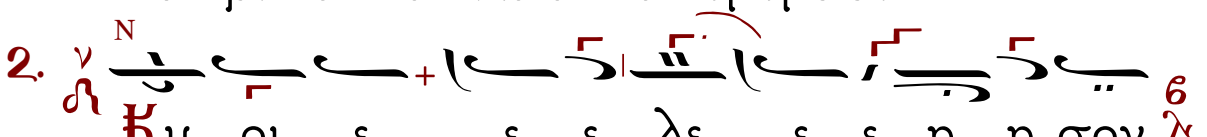
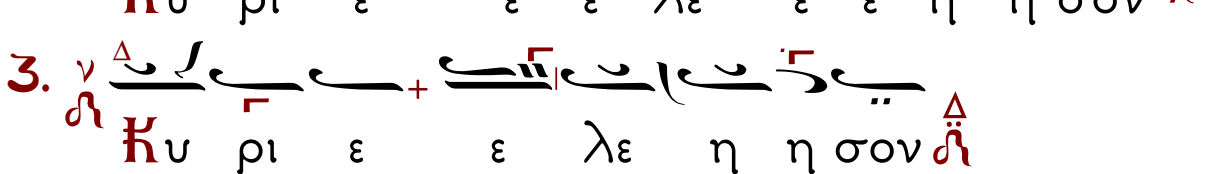
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

ᾠχος π̣δ̣ Νη̣

1. **Κυριε ελεεησον**
2. **Κυριε ελεεησον**
3. **Κυριε ελεεησον**
4. **Κυριε ελεεησον**
5. **Κυριε ελεεησον**
6. **Κυριε ελεεεησον**

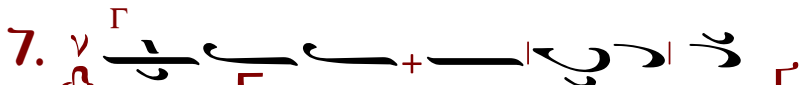
ΕΤΕΡΑ.

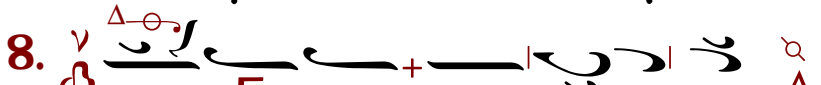
1. **Κυριε ελεεηησον**
2. **Κυριε εελεεηησον**
3. **Κυριε ελεηησον**

4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

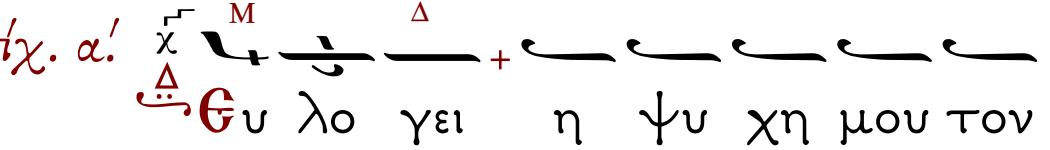
11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

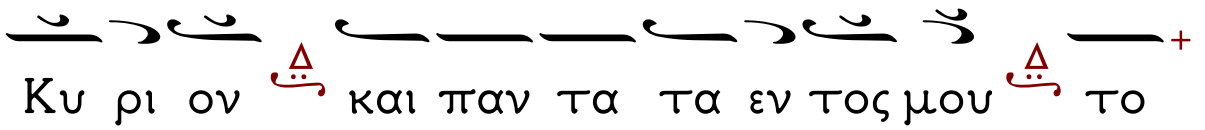
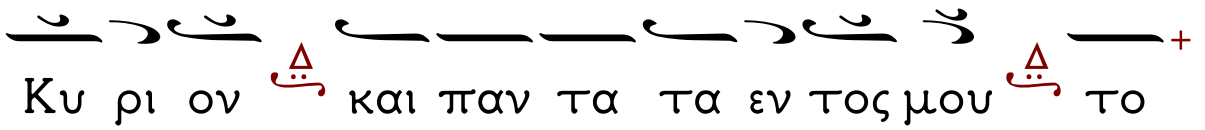
12.
Cοι Κυ ρι ε

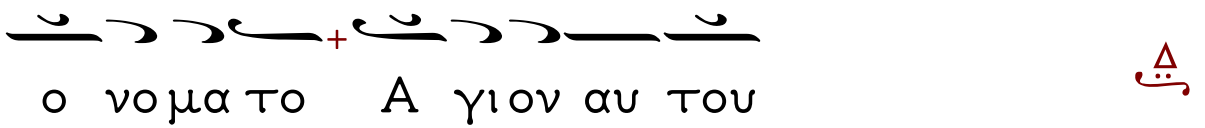
Ἀντίφωνον α'.

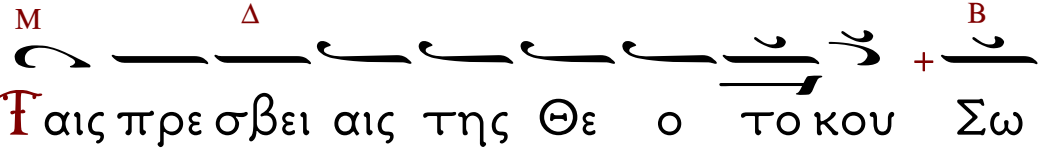
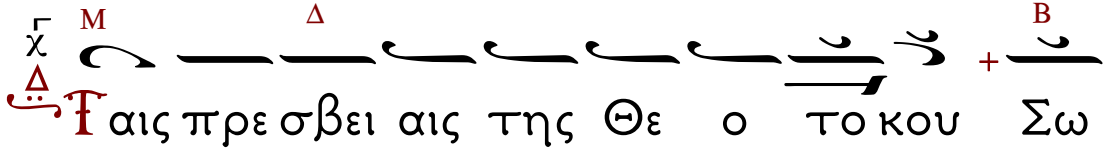
ᾠχος Δι

 ^Γ ^Δ
Ἄ μ η η ν

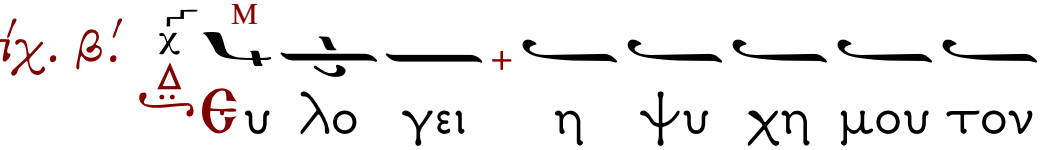
Σπῆχ. α' ^Μ ^Δ
Θ υ λ ο γ ε ι η ψ υ χ η μ ο υ τ ο ν

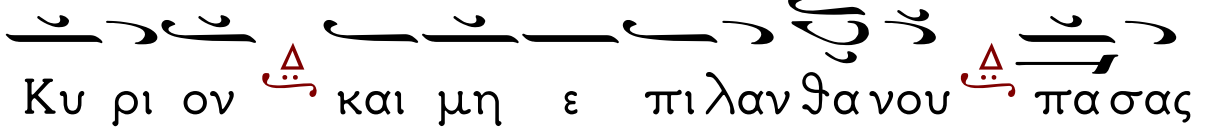
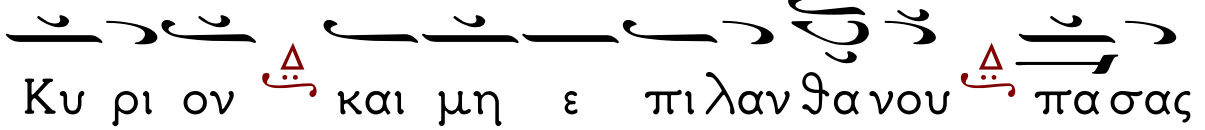
 ^Δ ^Δ
Κ υ ρ ι ο ν και π α ν τ α τ α ε ν τ ο ς μ ο υ τ ο

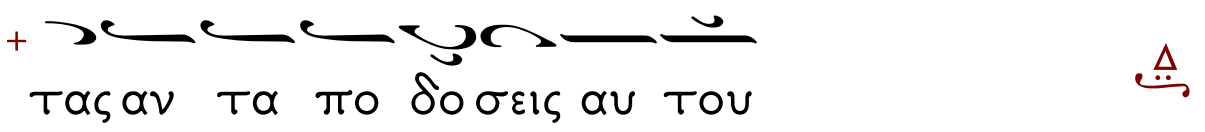
 ^Δ
ο ν ο μ α τ ο Α γ ι ο ν α υ τ ο υ

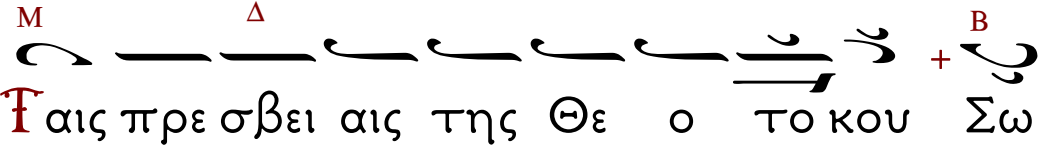
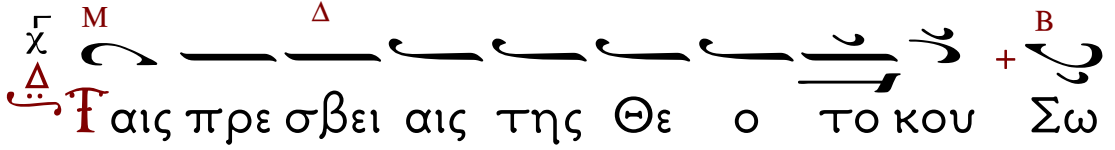
 ^Μ ^Δ ^Β
Γ αι ς π ρ ε σ β ει αι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω

 ⁶
τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α ς

Σπῆχ. β' ^Μ ^Δ
Θ υ λ ο γ ε ι η ψ υ χ η μ ο υ τ ο ν

 ^Δ ^Δ
Κ υ ρ ι ο ν και μ η ε π ι λ α ν θ α ν ο υ π α ς α ς

 ^Δ
τ α ς α ν τ α π ο δ ο σ ει ς α υ τ ο υ

 ^Μ ^Δ ^Β
Γ αι ς π ρ ε σ β ει αι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω

τερ σωσονημας 6.

Σπ̣χ. γ' ^{χ̣} ^M Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντων δε σπο ζει

Γ̣αις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας 6.

Σπ̣χ. δ' ^{χ̣} ^M Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Γ̣αις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας 6.

Δόξα... Καὶ νῦν...

^χ ^Δ
 Γαις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω
^B ^M ^χ ^Δ
 τερ σωσον η μα α ας
 Ἀντίφωνον β'.

^χ ^M
 Ἀμη η ην
 Σπ'χ. α' ^χ ^M
 Ἀι νει η ψυχη μου τον Κυρι
 ον αι νε σω Κυριον εν τη ζωη μου
 ψαλλω τω Θεω μου εως υπαρχω
^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 σωσον η μα ας Υιε Θεου ο εν
^B ^Γ ^M ^Γ
 Α γι ι ι ο ις θ α υ μα στο ο ο ο ο ς
^Δ ^M ^Γ ^Δ
 ψαλλον τας σοι αλληλου ι α

Σπ'χ. β' ^χ ^M
 Μακαριος ου ο Θεος

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπχ. γ! τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοικ

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλονταςσοι αλληλουια

Σπχ. δ. Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ο ος

ψαλλονταςσοι αλληλουια

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αι ωνων αμην

^M ^Δ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου ^Β α θανατος υ πα α α αρχων
^M και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^Β τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι
^{Ζ'} εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ παρ θε νου Μα ρι ας ^Β α τρε ε πτω σ ε
^M ναν θρω πη σας ^Δ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ο Θε ος ^Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^Χ ει εις ων ^{Ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Β και τω Α
^Χ γι ω Πνευ μα τι ^Μ σω σον η μα ^Γ α ας ^Δ

Ἀντίφωνον γ΄.

ᾠχος ἀ̇ Δι̇

Στίχ. ^Γ ^M ^Δ
Και σου παι δι ον Προ φη της Υ
ψιστου κλη θη ση

Ἀπολυτίκιον.

Ταχύ προκατάλαβε.

^Γ ^M
Ἡ πρω ην ου τι κτου σα στει ρα ευ
φραν θη τι ⁶ ^M ⁶ ^M
ι δου γαρ συ νε λα βες Η
λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζειν τον
μελ λον τα ⁶ ^Δ ^M ⁶
πα σαν την οικου με νην α βλε
ψι αν νο σου σαν ^Δ ^M ⁶ ^M
χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
ων πα ρ ρη σι ^Γ ^M ⁶
ι α Προ φη της του Υ ψι
στου ε στιν ο με λ λων τι ι κτε σθαι αι αι

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

ᾠχος δ' Δι

^χ_Δ ^M Ἡ πρῶ ην ου τι κτου σα στει ρα ευ
φραν θη τι ⁶ ι δου γαρ συ νε λα βες Η
λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζειν τον
μελ λον τα ⁶ ^Δ πα σαν την οι κου με νην α βλε
^B ψι αν νο σου σαν ^Δ ^M χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
ων παρ ρη σι ^Γ ^M ι α ⁶ Προ φη της του Υ ψι
στου ε στιν ο μελλων τικτεσθαι ⁶

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΧΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ἦχος Δι

^πχ ^N ^Δ ⁺
 Προστασια των Χριστιανων α
^Γ ^Δ ^B ⁺
 καταισχυντε μεσι τεια προς τον ποι
⁶ ^Δ
 η την αμεταθετε μη παριδης αμαρ
^Δ ⁺
 τω λων δε η σεων φωνας αλλα προφθασον
^Δ ^N
 ως α γαθη εις την βοηθειαν ημων
^B ^Π ⁶
 των πιστως κραυγαζον των σοι ταχυνον
^N
 εις πρεσβειαν και σπυσον εις ικεσιαν
^Δ ⁺ ^Γ ^Δ ^{⊖ε}
 η προστατευουσα ααει Θε
^χ ^Γ ^Δ ⁺
 ο το κε των τιμων των σε εε

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜἈ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. 4:22-27

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος β'.

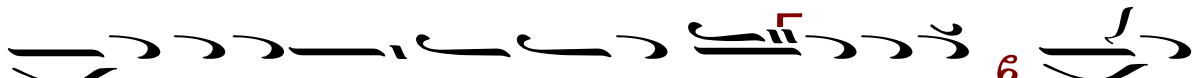

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Περφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαϊς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

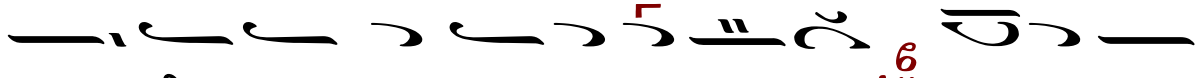

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

ᾠχος Δι

 Χ **Ε** ἴδο μεν το φως το α λη θι νον ε

 λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο

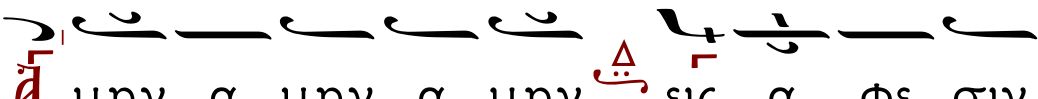

 μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

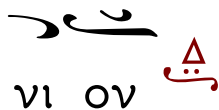

 η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

ᾠχος Δι

 Χ **Α** μην α μην α μην εις α φε σιν

 α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω

 νι ον

Πληρω θη τω το στομα ημων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο ληντην η
μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος $\overline{\text{ΔΙ}}$

$\overline{\text{Χ}}$ $\overline{\text{M}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$
 Ἄ α μ η ν $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$
 Εἰ η τ ο ο ν ο μ α Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος $\overline{\text{Δ}}$

$\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον $\overline{\text{Δ}}$ α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$
 Τὸν Εὐλογοῦντα. $\overline{\text{Δ}}$

$\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Δ}}$
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας $\overline{\text{Δ}}$ Κυ ρι ε φυ λατ τε $\overline{\text{Δ}}$
 ει ει εις $\overline{\text{Δ}}$ πολ λα ε ε τη $\overline{\text{Χ}}$ η η $\overline{\text{Δ}}$

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.